

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทามและนายอำเภอศรีมหาโพธิ จังตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม เมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทามเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตาม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตาม เป็นกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

๔.๑ กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่

๔.๑.๑ การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง

๔.๑.๒ การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม

๔.๑.๓ การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๔.๒ กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

๔.๒.๑ การฆ่าสัตว์ ยกเว้นสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่า เพื่อบริโภคในครัวเรือน

๔.๒.๒ การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

๔.๒.๓ การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

๔.๒.๔ การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์

๔.๒.๕ การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด

๔.๒.๖ การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

๔.๒.๗ การผลิต การม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใด ต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์

๔.๒.๘ การสะสมหรือการล้างครั่ง

๔.๓ กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

๔.๓.๑ การผลิตเนย เนยเทียม

๔.๓.๒ การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๔.๓.๓ การผลิต การหมัก การผสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ปลาเค็ม เป็ดเค็ม หนั๋งหมู กุ้งแห้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๔.๓.๔ การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อเค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิต เพื่อบริโภค ในครัวเรือน

๔.๓.๕ การนึ่ง การต้ม การเคี่ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๔.๓.๖ การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั่ง ยกเว้นในสถานที่ จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๔.๓.๗ การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น กว๊ยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี

๔.๓.๘ การผลิตแบะแซ

๔.๓.๙ การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

๔.๓.๑๐ การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ

๔.๓.๑๑ การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน

๔.๓.๑๒ การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๔.๓.๑๓ การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

๔.๓.๑๔ การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว

๔.๓.๑๕ การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

๔.๓.๑๖ การคั่วกาแฟ

๔.๓.๑๗ การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

๔.๓.๑๘ การผลิตผงชูรส

๔.๓.๑๙ การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

๔.๓.๒๐ การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน

๔.๓.๒๑ การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

๔.๓.๒๒ การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๔.๓.๒๓ การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

๔.๓.๒๔ การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

๔.๓.๒๕ การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและ เพื่อการบริโภคในครัวเรือน

๔.๓.๒๖ การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป

๔.๔ กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

๔.๔.๑ การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

๔.๔.๒ การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ

๔.๔.๓ การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี

๔.๔.๔ การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

๔.๔.๕ การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

๔.๕ กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

๔.๕.๑ การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

๔.๕.๒ การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

๔.๕.๓ การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วย

เครื่องจักร

๔.๕.๔ การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

๔.๕.๕ การผลิตยาสูบ

๔.๕.๖ การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

๔.๕.๗ การผลิต การสะสมปุ๋ย

๔.๕.๘ การผลิตใยมะพร้าวหรือวัตถุคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

๔.๕.๙ การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

๔.๖ กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

๔.๖.๑ การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

๔.๖.๒ การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน ๔.๖.๑

๔.๖.๓ การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ
อื่นโดยยกเว้นกิจการหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน ๔.๖.๑๔.๖.๔ การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะอื่นใด
ยกเว้นกิจการใน ๔.๖.๑๔.๖.๕ การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการ
ใน ๔.๖.๑

๔.๖.๖ การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๔.๗ กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ได้แก่

๔.๗.๑ การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิม ยานยนต์

๔.๗.๒ การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์
ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

๔.๗.๓ การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

๔.๗.๔ การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

๔.๗.๕ การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

๔.๗.๖ การปะ การเชื่อมยาง

๔.๗.๗ การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

๔.๘ กิจกรรมเกี่ยวกับไม้

๔.๘.๑ การผลิตไม้ขีดไฟ

๔.๘.๒ การเลื่อย การซอย การตัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

๔.๘.๓ การประดิษฐ์ไม้ หวายเป็นสิ่งของที่ทำได้ด้วยเครื่องจักร หรือการพันการทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

๔.๘.๔ การอบไม้

๔.๘.๕ การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร

๔.๘.๖ การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

๔.๘.๗ การผลิตกระดาษต่าง ๆ

๔.๘.๘ การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน

๔.๙ กิจกรรมเกี่ยวกับการบริการ

๔.๙.๑ กิจกรรมสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๔.๙.๒ การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๔.๙.๓ การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๔.๙.๔ การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

๔.๙.๕ การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

๔.๙.๖ การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ

๔.๙.๗ การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

๔.๙.๘ การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๔.๙.๑

๔.๙.๙ การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

๔.๙.๑๐ การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

๔.๙.๑๑ ประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุดิบพิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๔.๙.๑๒ การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

๔.๙.๑๓ การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม

๔.๙.๑๔ การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามซ้อมกอล์ฟ

๔.๙.๑๕ การสักผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น

๔.๙.๑๖ การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน

๔.๙.๑๗ การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน

๔.๑๐ กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

๔.๑๐.๑ การปั่นด้าย การกรอด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยกี่กระตุก ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป

๔.๑๐.๒ การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น

๔.๑๐.๓ การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร

๔.๑๐.๔ การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

๔.๑๐.๕ การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป

๔.๑๐.๖ การเย็บผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ

๔.๑๐.๗ การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร

๔.๑๐.๘ การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๔.๑๑ กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน

๔.๑๑.๑ การผลิตภาชนะดินภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

๔.๑๑.๒ การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร

๔.๑๑.๓ การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หิน หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๔.๑๑.๔ การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๔.๑๑.๕ การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระเจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- ๔.๑๑.๖ การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์ขึ้นเป็นสิ่งของต่าง ๆ
- ๔.๑๑.๗ การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
- ๔.๑๑.๘ การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเปตาน ท่อน้ำ เป็นต้น
- ๔.๑๑.๙ การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- ๔.๑๑.๑๐ การผลิตกระดาษทราย
- ๔.๑๑.๑๑ การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- ๔.๑๒ กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี
- ๔.๑๒.๑ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย
- ๔.๑๒.๒ การผลิต การบรรจุ การสะสม ขนส่งก๊าซ
- ๔.๑๒.๓ การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ
- ๔.๑๒.๔ การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
- ๔.๑๒.๕ การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๔.๗.๑
- ๔.๑๒.๖ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- ๔.๑๒.๗ การโม่ การบดชั้น
- ๔.๑๒.๘ การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
- ๔.๑๒.๙ การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- ๔.๑๒.๑๐ การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- ๔.๑๒.๑๑ การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- ๔.๑๒.๑๒ การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- ๔.๑๒.๑๓ การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- ๔.๑๒.๑๔ การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง
- ๔.๑๒.๑๕ การผลิตเซลลูล์หรือสารเคลือบเงา
- ๔.๑๒.๑๖ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค
- ๔.๑๒.๑๗ การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว

๔.๑๓ กิจการอื่น ๆ

๔.๑๓.๑ การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

๔.๑๓.๒ การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า

๔.๑๓.๓ การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๔.๑๓.๔ การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือการถ่ายเอกสาร

๔.๑๓.๕ การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

๔.๑๓.๖ การประกอบกิจการโกดังสินค้า

๔.๑๓.๗ การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

๔.๑๓.๘ การพิมพ์สิ่งบบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

๔.๑๓.๙ การก่อสร้าง

๔.๑๓.๑๐ กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

ข้อ ๕ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายกำหนดว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลบ้านทาม เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เมื่อประกาศแล้วให้ใช้บังคับได้เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัติดังนี้

หมวด ๑

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบกิจการนั้นจะต้องมีสถานที่ตั้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการนั้น ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญด้วย

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจนโดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบ และจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการที่คนงานอาจเปราะบางเนื่องจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุรองรับหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอยรวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๒

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ

ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามข้อบัญญัตินี้จะต้องปฏิบัติ รวมถึงจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องด้วยลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะมีรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกได้อย่างเหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวร เรียบ ไม่ซึม ไม่รั่วระบายน้ำได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำต้องไม่เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในสาธารณสุขหรือผู้อาศัยใกล้เคียง

(๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าสถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวรเพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วไหลหรือซังได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครกให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอเสีย ความกระเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือสิ่งอื่นใดอันอาจรบกวนแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียง ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) จัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ

(๗) จัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น

(๘) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอันได้สุลักษณะจำนวนเพียงพอและจัดสถานที่มิให้เป็นที่ยาอาศัยของสัตว์นำโรค

(๙) จัดให้มีส้วมที่ถูกต้องด้วยสุลักษณะ จำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ที่ขังและที่ปล่อยสัตว์ กว้างขวางเพียงพอและต้องจัดให้ได้สุลักษณะ

(๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตาม

ข้อ ๑๘ ในระหว่างที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังไม่กำหนดมาตรฐานมลพิษด้านต่าง ๆ สำหรับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านตามนำค่ามาตรฐานด้านมลพิษตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้ในข้อบัญญัตินี้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ประกอบการกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้อันเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๔.๑๓.๕ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ประกอบกิจการต้องไม่ตั้งอยู่ใกล้ สถานศึกษา โรงพยาบาล สถานเลี้ยงเด็ก หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จนอยู่ในระยะที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญของผู้อาศัยอยู่ในสถานที่นั้น ๆ

(๒) มีรั้วรอบบริเวณสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๒๐ สถานประกอบกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารประกอบกิจการต้องมีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยมีการใช้ประโยชน์ถูกต้องตามประเภทอาคารที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) พื้นต้องทำด้วยวัสดุแข็งแรงทนทาน ทำความสะอาดง่าย ไม่ดูดซึมน้ำ ทนทานต่อสารเคมี และไม่มีน้ำขัง

(๓) ฝาผนังและอาคาร ต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ คงทน ทำความสะอาดง่าย และไม่ดูดซึมน้ำ

(๔) ต้องมีการแบ่งพื้นที่เก็บสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ให้เป็นสัดส่วน ไม่ปะปนกับที่อยู่อาศัย และให้มีพื้นที่อย่างเพียงพอต่อการเก็บสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้

(๕) บริเวณที่ปฏิบัติงานและทางเดินต้องมีพื้นที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

(๖) ต้องมีประตูทางออกที่มีขนาดและจำนวนออกไปได้ทันทีเพียงพอกับจำนวนคนที่อยู่ภายในอาคารที่จะหลบหนีภัยออกได้ทันทีเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เพียงพอและเหมาะสมตามที่กฎหมายเกี่ยวข้อง

(๘) ต้องจัดให้มีความเข้มแข็งของแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสมกับลักษณะงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๑ สถานที่ประกอบกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ต้องมีสุขลักษณะเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ น้ำดื่ม น้ำใช้ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักรอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ต้องเหมาะสมกับการใช้งานและต้องมีการตรวจสอบบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๒) การออกแบบติดตั้งเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ในลักษณะที่มั่นคง ปลอดภัย และสามารถทำความสะอาดเครื่องจักร เครื่องมือ และบริเวณที่ตั้งได้ง่ายและทั่วถึง

(๓) การจัดวางเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการ เช่น อุปกรณ์ยกวัตถุ รถเข็นและสายพานลำเลียง เป็นต้น ต้องจัดให้เป็นระเบียบ ไม่กีดขวางทางเดิน

(๔) มีระบบป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรในขณะปฏิบัติงานพร้อมทั้งมีคู่มือการใช้งานเครื่องจักร

(๕) ต้องมีน้ำดื่มสะอาดไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ลักษณะการนำน้ำมาดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วน้ำส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง และใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวนำไปทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ เป็นต้น

(๖) สถานที่ตั้งน้ำดื่มควรอยู่คนละบริเวณกับวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้เพื่อไม่ให้เกิดการปนเปื้อน

(๗) ต้องมีน้ำใช้ที่สะอาดและมีปริมาณเพียงพอต่อกิจกรรมการใช้น้ำแต่ละวัน

ข้อ ๒๒ สถานที่ประกอบกิจการจะต้องจัดเก็บวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ ดังนี้

(๑) จัดเก็บเป็นหมวดหมู่ตามประเภทของวัตถุ เช่น ส่วนเก็บกระดาษ ขวดแก้ว โลหะ พลาสติก ซากผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และอื่น ๆ เป็นต้น

(๒) วัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดแล้ว หรือเหลือใช้ที่ติดไฟง่าย และวัตถุที่มีสารกัดกร่อนเป็นสารประกอบ เช่น เศษกระดาษ ฟีนอลชำรุด ซากแบตเตอรี่ โซเดียมไฮดรอกไซด์ สารที่ก่อให้เกิด

เปลวไฟ เป็นต้น ต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะและต้องเก็บให้ห่างจากแหล่งกำเนิดความร้อน เพื่อไม่ให้เกิดไฟไหม้

(๓) ในกรณีวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ ทั้งเป็นอันตรายและไม่เป็นอันตรายให้แยกเป็นสัดส่วนและมีป้ายแสดงประเภทวัตถุอันตรายที่เก็บไว้

(๔) ควรวางวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดหรือเหลือใช้ ให้เป็นระเบียบ และควรวางไม่สูงจนอาจก่อให้เกิดอันตราย

(๕) ไม่เก็บวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ จนเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรคหรือสัตว์อันตราย และควรมีการรักษาความสะอาดเพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่เชื้อโรค

(๖) ในการขนย้ายวัตถุสิ่งของที่ชำรุดแล้วหรือเหลือใช้ โดยใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม

ข้อ ๒๓ สถานที่ประกอบกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ต้องมีระบบการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีวิธีการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือเหมาะสมต่อลักษณะของกิจการ ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของชุมชน

(๒) จัดให้มีการระบายน้ำที่เหมาะสม ไม่มีน้ำท่วมขัง ในกรณีที่มีการระบายน้ำลงสู่สาธารณะ ให้มีตะแกรงสำหรับดักมูลฝอยและต้องมีการดูแลไม่ให้เกิดการอุดตัน

(๓) ควรมีบ่อดักไขมัน และดูแลมิให้เกิดการหมักหมมของไขมันในบ่อดักหรือใช้การกำจัดไขมันโดยวิธีอื่นใดที่มีผลเช่นเดียวกับบ่อดักไขมัน

(๔) ต้องมีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ตามลักษณะและจำนวนที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและมีการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๕) ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสมและเพียงพอ

(๖) ต้องดูแลความสะอาดห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

(๗) ควรมีการคัดแยกมูลฝอยและมีภาชนะรองรับมูลฝอยแยกตามประเภทมูลฝอย

(๘) ต้องมีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลเหมาะสมและเพียงพอ

(๙) ต้องล้างทำความสะอาดภาชนะรองรับมูลฝอยและบริเวณที่วางภาชนะอยู่เสมอ

(๑๐) ต้องกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ในกรณีมูลฝอยอันตรายจะต้องคัดแยกไปกำจัดให้ถูกต้องแล้วแจ้งส่วนราชการท้องถิ่นทราบด้วย

(๑๑) ต้องดูแลมิให้เกิดการทิ้งมูลฝอยเกลื่อนกลาดภายในสถานประกอบกิจการและบริเวณโดยรอบ

ข้อ ๒๔ สถานที่ประกอบกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ต้องมีการจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยและป้องกันเหตุรำคาญ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันและระงับอัคคีภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยทุก ๖ เดือน และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

(๒) จัดให้มีป้ายเตือนภัยและข้อปฏิบัติงานติดตั้งตามตำแหน่งต่าง ๆ ที่สำคัญ

(๓) จัดให้มีตู้ยาพร้อมเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๔) จัดให้มีและใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอและเหมาะสม ตามลักษณะการปฏิบัติงาน เช่น แวนตา หน้ากากนิรภัย รองเท้าหุ้มข้อ/หุ้มแข้ง ถุงมืออย่างหนา และผ้าปิดจมูก เป็นต้น

(๕) จัดให้มีการตรวจสอบระบบไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยปลอดภัยอยู่เสมอและควรติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้าดูดหรือลัดวงจร

(๖) ผู้ประกอบกิจการและผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับความรู้ด้านสุขอนามัยความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ เช่น อันตรายจากสารเคมีและวัตถุอันตราย เป็นต้น

(๗) จัดให้มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่ในบริเวณปฏิบัติงานตามความจำเป็น และล้างมือให้สะอาดทุกครั้ง หลังการปฏิบัติงานหรือก่อนรับประทานอาหาร และหากจำเป็นควรอาบน้ำหลังเสร็จสิ้นภารกิจ

(๘) ผู้ประกอบกิจการควรดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานแต่งกายรัดกุมเหมาะสม ปลอดภัยต่อกิจกรรมที่ปฏิบัติในขณะที่ปฏิบัติงาน เช่น เสื้อไม่รุ่มร่าง ใส่ผ้าคลุมผม และรองเท้าหุ้มส้น เป็นต้น

(๙) ไม่บริโภคอาหาร เครื่องดื่ม และสูบบุหรี่ขณะปฏิบัติงาน

(๑๐) ผู้ประกอบกิจการต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการตรวจสอบสุขภาพทั่วไปอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และต้องเก็บเอกสารการตรวจสอบสุขภาพไว้เป็นหลักฐาน

(๑๑) ต้องควบคุมป้องกันผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการ มิให้มีกลิ่นเหม็น เขม่าควัน เสียงและฝุ่น ที่จะกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง และผู้ผ่านไปมา

(๑๒) ต้องมีการป้องกัน ควบคุม กำจัดสัตว์และแมลงนำโรคอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๒๕ ให้ผู้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร อันเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตาม ๔.๑.๑ ต้องมีลักษณะดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งควรอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทางดังต่อไปนี้

(๑.๑) สถานประกอบการเลี้ยงสุกรไม่น้อยกว่า ๕๐ ตัว ควรมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๑.๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรไม่น้อยกว่า ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๑.๓) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเกินกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตร ขึ้นไป

(๓) จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้น ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตามข้อบัญญัตินี้

(๔) สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

ข้อ ๒๖ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์หรือส่วนประกอบต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคารเอกเทศมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะสม แก่การเลี้ยงสัตว์ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒) พื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องทำด้วยวัสดุแข็งแรงพื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงเหมาะสมให้น้ำ หรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้สะดวก

(๓) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางแสงสว่าง หรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๔) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีย่านน้ำขังและปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ คอกสัตว์กันเป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

(๕) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

(๖) ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสม สะดวก ในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

(๗) สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารควรจัดให้เป็นสัดส่วน และถูกหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๒๗ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีสุขลักษณะเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ น้ำดื่ม น้ำใช้ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพสัตว์

(๒) ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษา ความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วน เหมาะสม และเป็นระเบียบเรียบร้อย

(๔) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๕) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงาน อย่างเพียงพอตั้งอยู่บริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๖) ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน

(๗) กรณีที่สถานประกอบการกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพ น้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำ ให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ ๒๘ สุขภาพและอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน ต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือ โรคที่ส่งผลกระทบต่อ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หูน้ำหนวก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังนํารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วย ด้วยโรคดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

(๒) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี

(๓) ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

(๔) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องปฏิบัติ ดังนี้

(ก) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(ข) ควรสวมชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(ค) ในกรณีที่มึนเมาต้องปิดแผลด้วยผ้าพันแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีมือ ต้องสวมถุงมือหรือปลอกถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๙ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีระบบการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสีย ที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน

(๒) น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

(๓) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

(๔) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้อง ตามหลักสุขาภิบาล และปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการนั้น

(๕) ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงนำโรค

(๖) ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือมูลฝอยในที่ดินตนเอง ที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

(๗) ต้องมีน้ำและห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๘) ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๙) ต้องดูแลรักษาความสะอาดห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๐ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และถูกต้อง

(๒) การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผา หรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(ก) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากลึกลงจากผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของสัตว์จนทั่ว แล้วกลบหลุมดิน

(ข) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผาต้องมีสถานที่ที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมด และกลบหลุมดิน

(ค) สถานที่กำจัดซากต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

(๓) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

(๔) กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อเกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ข้อ ๓๑ สถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ต้องมีการรักษาความปลอดภัย และการป้องกันเหตุรำคาญ ดังต่อไปนี้

(๑) ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่าย โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๓) ระดับเสียงในสถานประกอบการเลี้ยงสุกร ในเวลากลางวัน ต้องมีระดับเสียง เฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๔) ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนีย บริเวณคอก เลี้ยงสัตว์ ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๕) วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานที่ประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีวิธีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

(๖) ควรควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการมิให้มีกลิ่นน้ำเสีย เขม่าควัน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นเหตุอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๓๒ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๔ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๔ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทามกำหนดไว้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) แผนผังแสดงบริเวณที่ตั้งของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๓๔ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ แล้ว และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพของประชาชน ให้ออกใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทามกำหนดไว้

ข้อ ๓๕ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้ง การขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๖ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ

ข้อ ๓๗ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทามเท่านั้น

การขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

ข้อ ๓๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่อใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนการไต่จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๙ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม

ข้อ ๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม กำหนดไว้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำเสนอบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลา ที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๔๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำกิจการของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วแต่เวลาที่คำสั่งนั้นไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๔๖ ผู้ประกอบกิจการค้ารายใดไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

สุทธิพัฒน์ ดวงสุตา

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านทาม
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑.	กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์			
	(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง			
	(๑.๑) การเลี้ยงม้า โค กระบือ			
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๑๐ - ๒๕ ตัว	๒๐๐	-	
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๒๕ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๕๐๐	-	
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๑๐๐ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	(๑.๒) การเลี้ยงสุกร			
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๕ - ๑๐ ตัว	๒๐๐	-	
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๑๑ - ๕๐ ตัว	๕๐๐	-	
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๕๑ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	(๑.๓) การเลี้ยงแพะ แกะ			
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๑๐ - ๒๐ ตัว	๒๐๐	-	
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๒๑ - ๕๐ ตัว	๕๐๐	-	
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๕๑ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	(๑.๔) การเลี้ยงห่านเป็ด ไก่ นก			
	ก. จำนวนตั้งแต่ ๑๐ ตัว ถึง ๕๐ ตัว	๓๐๐	-	
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๕๑ ตัว ถึง ๑๐๐ ตัว	๕๐๐	-	
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวขึ้นไป	๗๐๐	-	
	(๑.๕) การเลี้ยงปลา กุ้ง			
	ก. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ไม่เกิน ๘๐๐ ตารางเมตร	๓๐๐	-	
	ข. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ไม่เกิน ๘๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐	-	
	(๑.๖) การเลี้ยงสัตว์อื่น ๆ นอกเหนือจาก ๑ - ๕	๕๐๐	-	
	(๑.๗) การเลี้ยงสัตว์เลื้อยคลานต่าง ๆ เพื่อการค้า	๕๐๐	-	
	(๑.๘) การเลี้ยงแมลงต่าง ๆ เพื่อการค้า	๕๐๐	-	
	(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม	๕๐๐	-	
	(๓) การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๑,๐๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๒.	กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ (๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด การฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน (๑.๑) การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ นก ก. ฆ่าเกินวันละ ๑๐ ตัว ถึง ๑๐๐ ตัว ๒๐๐ - ข. ฆ่าวันละ ๑๐๑ ตัว ถึง ๑,๐๐๐ ตัว ๕๐๐ - ค. ฆ่าเกินวันละ ๑,๐๐๐ ตัว / หรือโดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐ - (๑.๒) การฆ่าสุกร โค กระบือ แพะ แกะ ก. ฆ่าเกินวันละ ๕ ตัว ถึง ๑๐ ตัว ๕๐๐ - ข. ฆ่าเกินวันละ ๑๐ ตัวขึ้นไป ๑,๐๐๐ - (๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ ที่ยังมีได้ฟอก ก. ประกอบกิจการลักษณะเป็นโรงงาน ๑,๐๐๐ - ข. ประกอบกิจการเป็นลักษณะอุตสาหกรรมในครัวเรือน ๕๐๐ - (๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป ๕๐๐ - (๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์ ๕๐๐ - (๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด ๕๐๐ - (๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ ก. ทำด้วยเครื่องจักร เครื่องยนต์ ๑,๐๐๐ - ข. นอกจากเครื่องจักร เครื่องยนต์ ๕๐๐ - (๗) การผลิต การโม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนใดของ สัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์ ๑,๐๐๐ - (๘) การสะสมหรือการล้างครั่ง ๑,๐๐๐ -			

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๓.	กิจการที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม			
	(๑) การผลิตเนย เนยเทียม	๑,๐๐๐	-	
	(๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน			
	ก. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐	-	
	ข. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ตั้งแต่ ๒๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	(๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
	(๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี่ยวมันกุ้ง ปลาเค็ม เป็ดเค็ม หนั้หมู กุ้งแห้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคใน ครัวเรือน			
	ก. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๓๐๐	-	
	ข. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ตั้งแต่ ๒๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐	-	
	(๕) การนึ่ง การต้ม การเคี่ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการ ผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
	(๖) การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายใน ตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน			
	ก. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๓๐๐	-	
	ข. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๐๑-๒๐๐ ตารางเมตร	๔๐๐	-	
	ค. สถานที่ประกอบการเนื้อที่ตั้งแต่ ๒๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐	-	
	(๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น กว๊ยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี			
	ก. ด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	ข. ด้วยแรงอื่น ๆ	๕๐๐	-	
	(๘) การผลิตเบะแซ	๕๐๐	-	
	(๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด	๑,๐๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	(๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐	- -	
	(๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้อง เย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
	(๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน โซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่ม ชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการ ผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒,๐๐๐	-	
	(๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล ก. ผลิตได้เกินวันละ ๓๐ กิโลกรัม ถึง ๖๐ กิโลกรัม ข. ผลิตได้เกินวันละ ๖๐ กิโลกรัมขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐	- -	
	(๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากนํ้านมวัว	๑,๐๐๐	-	
	(๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู	๑,๐๐๐	-	
	(๑๖) การคั่วกาแฟ	๕๐๐	-	
	(๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	(๑๘) การผลิตผงชูรส	๑,๐๐๐	-	
	(๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	๑,๐๐๐	-	
	(๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
	(๒๑) การผลิตการบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ	๕๐๐	-	
	(๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
	(๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน	๕๐๐	-	
	(๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	๑,๐๐๐	-	
	(๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่าย อาหารและเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐	-	
	(๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๔.	กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์			
	เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง			
	(๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	(๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย้น กระดาษเย้น เครื่องสำอางต่าง ๆ	๕๐๐	-	
	(๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี	๕๐๐	-	
๕.	กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร			
	(๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช	๕๐๐	-	
	(๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ	๕๐๐	-	
	(๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร ผลิตได้วันละ			
	ก. เกินกว่า ๖๐ กิโลกรัม ถึง ๑๐๐ กิโลกรัม	๓๐๐	-	
	ข. เกินกว่า ๑๐๐ กิโลกรัม ถึง ๕๐๐ กิโลกรัม	๕๐๐	-	
	ค. เกินกว่า ๕๐๐ กิโลกรัม ขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	(๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐	-	
	(๕) การผลิตยาสูบ	๕๐๐	-	
	(๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	(๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย			
	ก. การผลิตปุ๋ย	๑,๐๐๐	-	
	ข. การสะสมปุ๋ย	๕๐๐	-	
	(๘) การผลิตไยมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	(๙) การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายน้ำมันสำปะหลัง	๕๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๖.	กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่			
	(๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ	๑,๐๐๐	-	
	(๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๑)			
	ก. ด้วยเครื่องจักร เครื่องยนต์	๑,๐๐๐	-	
	ข. ด้วยแรงอื่น ๆ	๕๐๐	-	
	(๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัด โลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๑)	๑,๐๐๐	-	
	(๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)	๑,๐๐๐	-	
	(๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)	๑,๐๐๐	-	
๗.	(๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก หรือการล้างแร่	๑,๐๐๐	-	
	กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล			
	(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์	๕๐๐	-	
	(๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	๕๐๐	-	
	(๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย	๕๐๐	-	
	(๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์	๕๐๐	-	
	(๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่			
	ก. การผลิตแบตเตอรี่	๑,๐๐๐	-	
	ข. การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	๕๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๘.	(๖) การปะ การเชื่อมยาง ก. รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน หรือรถที่มีตั้งแต่สามล้อลงมา ข. รถยนต์	๓๐๐ ๕๐๐	- -	
	(๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์	๕๐๐	-	
	กิจการเกี่ยวกับไม้			
	(๑) การผลิตไม้ขีดไฟ	๑,๐๐๐	-	
	(๒) การเลื่อย การซอย การตัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	(๓) การประดิษฐ์ไม้ หวายเป็นสิ่งของที่ทำได้ด้วยเครื่องจักร หรือการฟัน การทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์ จากไม้หรือหวาย	๕๐๐	-	
	(๔) การอบไม้	๕๐๐	-	
	(๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร	๕๐๐	-	
	(๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	๕๐๐	-	
	(๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ	๕๐๐	-	
	(๘) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน	๕๐๐	-	
๙.	กิจการเกี่ยวกับการบริการ			
	(๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการใน สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๒,๐๐๐	-	
	(๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่การให้บริการ ดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๒,๐๐๐	-	
	(๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาล	๒,๐๐๐	-	
	(๔) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ก. มีห้องพักต่ำกว่า ๒๐ ห้อง ข. มีห้องพักตั้งแต่ ๒๐ ห้องขึ้นไป	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐	- -	
	(๕) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้อง แบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ก. มีห้องพักตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ห้อง ข. มีห้องพักตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ห้อง ค. มีห้องพักตั้งแต่ ๒๑ ห้องขึ้นไป	๕๐๐ ๘๐๐ ๑,๐๐๐	- - -	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑๐.	(๖) การประกอบกิจการโรงมหรสพ	๕๐๐	-	
	(๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิ้ง ดิสโกเทกคาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-	
	(๘) การประกอบกิจการสรว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐	-	
	(๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสง หรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐	-	
	(๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๓๐๐	-	
	(๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกายหรือ โดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๒,๐๐๐	-	
	(๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม			
	ก. การประกอบกิจการตู้เกม ไม่เกิน ๕ ตู้	๑,๐๐๐	-	
	ข. การประกอบกิจการตู้เกม ไม่เกิน ๑๐ ตู้	๒,๐๐๐	-	
	ค. การประกอบกิจการตู้เกม ตั้งแต่ ๑๐ ตู้ขึ้นไป	๓,๐๐๐	-	
	(๑๓) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม	๒,๕๐๐	-	
	(๑๔) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามซ้อมกอล์ฟ	๕,๐๐๐	-	
	(๑๕) การสักผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น	๕๐๐	-	
	(๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน	๕๐๐	-	
	(๑๗) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน	๕๐๐	-	
	กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ			
	(๑) การปั่นด้าย การกรอด้วย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยกี่กระตุกตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป	๕,๐๐๐	-	
	(๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้ายหรือนุ่น	๒,๐๐๐	-	
	(๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร	๓,๐๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑๑.	(๔) การทอเสื้อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร	๓,๐๐๐	-	
	(๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	(๖) การเย็บผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ	๑,๐๐๐	-	
	(๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐	-	
	(๘) การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น	๕๐๐	-	
	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน			
	(๑) การผลิตภาชนะดิน ภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	๑,๐๐๐	-	
	(๒) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร	๑๐,๐๐๐	-	
	(๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หิน หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๒,๐๐๐	-	
	(๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐	-	
	(๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระเจ็ก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๒,๐๐๐	-	
	(๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	๑,๐๐๐	-	
	(๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน	๑,๐๐๐	-	
	(๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเปดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	๕,๐๐๐	-	
	(๙) การผลิตกระเจ็กหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๕,๐๐๐	-	
	(๑๐) การผลิตกระดาศทราย	๕,๐๐๐	-	
	(๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๕,๐๐๐	-	
๑๒.	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี			
	(๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่างสารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย	๕,๐๐๐	-	
	(๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม ขนส่งก๊าซ			
	ก. การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ	๒,๐๐๐	-	
	ข. การสะสมก๊าซเนื้อที่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร	๒๕๐	-	
	ค. การสะสมก๊าซเนื้อที่ตั้งแต่ ๕๑ ถึง ๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐	-	
	ง. การสะสมก๊าซเนื้อที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
	(๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งก๊าซปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ			
	ก. จำนวนน้อยกว่า ๒๐๐ ลิตร	๒๐๐	-	
	ข. จำนวนตั้งแต่ ๒๐๐ ลิตร ถึง ๑,๐๐๐ ลิตร	๕๐๐	-	
	ค. จำนวนตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ลิตร ถึง ๕,๐๐๐ ลิตร	๑,๐๐๐	-	
	ง. จำนวนเกินกว่า ๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป	๓,๐๐๐	-	
	(๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	๑,๐๐๐	-	
	(๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๗(๑)	๕๐๐	-	
	(๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน	๑,๐๐๐	-	
	(๗) การโม่ การบดชั้น	๕๐๐	-	
	(๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี	๑,๐๐๐	-	
	(๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์	๕๐๐	-	
	(๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
	(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
	(๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๑,๐๐๐	-	
	(๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๑,๐๐๐	-	
	(๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๒,๐๐๐	-	
	(๑๕) การผลิตเซลลูล์กหรือสารเคลือบเงา	๒,๐๐๐	-	
	(๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	๑,๐๐๐	-	
	(๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาก	๑,๐๐๐	-	

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียมต่อปี		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑๓.	กิจการอื่น ๆ			
	(๑) การพิมพ์หนังสือ หรือ สิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐	-	
	(๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อุปกรณ์ไฟฟ้า			
	ก. พื้นที่ต่ำกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐	-	
	ข. พื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	(๓) การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐	-	
	(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร	๕๐๐	-	
	(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้			
	ก. พื้นที่ต่ำกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐	-	
	ข. พื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐	-	
	(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า	๑,๐๐๐	-	
	(๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	๑,๐๐๐	-	
	(๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีไขสิ่งทอ	๕๐๐	-	
	(๙) การก่อสร้าง	๑,๐๐๐	-	
	(๑๐) กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา	๕๐๐	-	